

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1390/2023
24.01.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Дејана Гајића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.479/21 од 10.05.2023. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.342/23 од 05.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 24. јануара 2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Гајића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.479/21 од 10.05.2023. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.342/23 од 05.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К бр.479/21 од 10.05.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, коју ће издржати по правноснажности пресуде у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, осим у случајевима предвиђеним Законом о извршењу ванзаводских санкција и мера, с тим што уколико окривљени самовољно напусти просторије у којима станује једном у трајању преко шест часова, или два пута у трајању до шест часова, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне. На основу члана 63. КЗ, окривљеном је у изречену казну затвора урачунато време проведено на полицијском задржавању од 04.04.2021. године до 05.04.2021. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати суду на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова унапред исплаћених из буџетских

средстава суда износ од 11.245,34 динара, као и да Основном јавном тужилаштву у Крагујевцу плати износ од 23.174,67 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења. Окривљени је обавезан да плати и остале трошкове, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем на основу члана 262. став 2. ЗКП.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени ББ је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.342/23 од 05.10.2023. године, поводом жалби окривљеног АА и браниоца окривљеног, те по службеној дужности, пресуда Основног суда у Крагујевцу К бр.479/21 од 10.05.2023. године преиначена је само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеном АА за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, због ког је првостепеном пресудом оглашен кривим, изречена условна осуда, тако што му је задржана као правилно утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени за време од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, док су жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Крагујевцу у целости и жалбе окривљеног и његовог браниоца у преосталом делу одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Дејан Гајић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног на основу члана 19. став 1. КЗ ослободити од оптужбе, или да га применом члана 19. став 3. КЗ ослободи од казне, или да укине побијане пресуде и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство ни би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Гајића указује да је нижестепеним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се наводи да је у конкретном случају била нужна примена члана 19. КЗ, јер се ради о одбрани која је била неопходно потребна да окривљени од себе и свог добра одбије истовремени нескривљени напад, а због чега је „јасно да је у конкретном случају било речи о нужној одбрани окривљеног из члана 19. КЗ“.

Одредбом члана 19. став 2. КЗ, прописано је да је нужна она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од свог добра или добра другог одбије истовремен противправни напад.

Из изреке правноснажне пресуде произилази да је у времену и на месту ближе описаном у изреци окривљени АА тешко телесно повредио оштећеног ББ на тај начин што је пришао оштећеном који је стајао код шанка и задао му ударац затвореном шаком у пределу десног ока и носа, након чега се оштећени занео и придржао за фотељу, потом је истрчао из локала, те је му је окривљени након тога затвореном шаком задао још један ударац у десну страну лица, од ког ударца је оштећени пао на бетон плочу која се налази у башти кафића, а затим је покушао поново да му зада ударац, али је био спречен од стране пријатеља оштећеног, којом приликом је оштећени задобио тешке телесне повреде ближе описане у изреци, при чему је окривљени био урачунљив, свестан свога дела и хтео његово извршење, те свестан да је његово дело забрањено.

Како, дакле, из чињеничног описа радњи извршења кривичног дела за које је окривљени АА правноснажном пресудом оглашен кривим не произилази да су радње окривљеног биле неопходно потребне да од себе одбије истовремени противправни напад, већ јасно произилази да је окривљени пришао оштећеном који је стајао код шанка и задао му ударац затвореном шаком у пределу десног ока и носа, а када је оштећени истрчао из локала, задао му је још један ударац затвореном шаком у пределу десне стране лица, од ког ударца је оштећени пао на бетон, након чега је поново покушао да му зада ударац, у чему је био спречен, то по налажењу овога суда у конкретном случају нема места примени члана 19. КЗ, како се то неосновано предлаже у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, обзиром да окривљени очигледно кривично дело није извршио у нужној одбрани.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепеним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Дејана Гајића, одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић